

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-132/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Oštarić Pogarčić predsjednice vijeća, Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća i sutkinje izjaviteljice te Nataše Peršić Brleković članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Ljubice Bešić OIB: 38787130162, Zagreb, Otona Kučere 1/3, koju zastupa punomoćnica Ksenija Gržin, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Slavena Kopčića OIB: 85015970778, Zagreb, Ivane Brlić-Mažuranić 5, radi naknade štete, rješavajući žalbu tuženika, podnesenu protiv presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-239/2020 od 17. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 5. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-239/2020 od 17. srpnja 2024. u točki I. izreke.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba tuženika kao neosnovana te se potvrđuje rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pn-239/2020 od 17. srpnja 2024.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja u točki I. izreke naloženo je tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužiteljici ukupan iznos od 53.855,51 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na:

- iznos od 47.548,53 eura od 30. siječnja 2020. do isplate (neimovinska šteta),
- iznos od 4.525,74 eura od 19. svibnja 2015. do isplate (grobno mjesto),
- iznos od 623,80 eura od 30. travnja 2015. do isplate (nadgrobni spomenik),
- iznos od 557,44 eura od 5. veljače 2015. do isplate (karmine),
- iznos od 600,00 eura od 17. srpnja 2024. do isplate (vijenac, crnina),

po preciziranoj kamatnoj stopi, dok je djelomično odbijen kao neosnovan preostali dio tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 6.254,65 eura s pripadajući zateznim kamatama (točka II. izreke) te je odbijen zahtjev za isplatu zateznih kamata na pojedine iznose naknade štete kroz točno određeno vrijeme (točka III. izreke).

1.1. Rješenjem suda prvog stupnja u točki I. izreke dopuštena je preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva postavljenog na ročištu održanom 13. srpnja 2020., točkom II. izreke naloženo je tuženiku u roku od 15 dana nadoknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu 8.158,47 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17. srpnja 2024. do isplate po preciziranoj kamatnoj stopi, dok je točkom III. izreke odbijen zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova.

2. Protiv dosuđujućeg dijela presude iz točke I. izreke te protiv rješenja, žalbu podnosi tuženik ne pozivajući se izrijekom na neki od žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 111/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. - dalje: ZPP), s prijedlogom da se žalbeni navodi uvažavaju.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba tuženika nije osnovana.

5. Predmet tužbenog zahtjeva je naknada imovinske i neimovinske štete koju tužiteljica trpi uslijed smrti sina Jasmina Bešića, koji je stradao kao žrtva kaznenog djela.

6. Po provedenom dokaznom postupku sud prvog stupnja je utvrdio:

- da je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj K-10/2016 od 2. studenog 2016. tuženik proglašen krivim zbog kaznenog djela teške tjelesne ozljede s posljedicom smrti iz članka 120. Kaznenog zakona/2011, odnosno da je tuženik 1. veljače 2015. u noćnom klubu "Adrenalin" prišao stolu za kojim su sjedili Jasmin Bešić (sin tužiteljice) i njegov prijatelj Tristan Lukačin te je Jasmina Bešića udario šakom u predjelu glave od kojeg udarca je Jasmin Bešić pao na tlo i zadobio veći broj ozljeda koje u ukupnosti predstavljaju osobito tešku tjelesnu ozljedu zbog kojih je Jasmin Bešić na mjestu događaja preminuo, te je istom presudom tuženik osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina (presuda potvrđena i djelomično preinačena u visini kaznene sankcije presudom Vrhovnog suda RH poslovni broj KŽ-57/2017 od 28. lipnja 2017.),

-da je parnični sud u smislu članka 12. stavak 3. ZPP-a vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom je optuženik oglašen krivim u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinio,

- s obzirom da je građansko pravna odgovornost šira od kaznene, saslušanjem tuženika i svjedoka te nakon analize i ocjene iskaza svjedoka Josipa Hurse, Davora Kovača, Tristana Lukačina, Ane Papac i Ivana Jurenca, prvostupanjski sud nije utvrdio niti jednu okolnost na temelju koje bi se moglo zaključiti da je pok. Jasmin Bešić na bilo koji način doprinio nastanku štetnog događaja, te da nema mjesta primjeni članka 1092. i članka 1106. Zakona o

obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. - dalje: ZOO),

- da postoji isključiva krivnja tuženika za nastanak štetnog događaja te njegova odgovornost da naknadi štetu tužiteljici u smislu članka 1045. stavak 1. ZOO-a,

- da nije nastupila zastara potraživanja naknade štete jer u primjenu dolaze duži rokovi zastare iz članka 231. stavak 1. ZOO-a zbog činjenice da je šteta prouzročena kaznenim djelom, pa kako je kazneno djelo počinjeno 1. veljače 2015., a tužba podnesena 30. siječnja 2020., nije protekao zastarni rok od 25 godina predviđen za kazneni progon za predmetno kazneno djelo,

- da je saslušanjem tužiteljice utvrđeno da je kod iste došlo do povrede prava osobnosti zbog duševnih boli zbog smrti bliske osobe - sina, u smislu članka 19. stavak 1. i 2. i članka 1101. ZOO-a,

- da je provedenim medicinskim vještačenjem po vještaku neuropsihijatru utvrđeno da tužiteljica trpi duševne boli zbog umanjjenja opće životne aktivnosti iz razloga što je traumatski doživljaj vezan uz pogibiju sina kod tužiteljice doveo do ozbiljnih psihičkih promjena i dekompenzacije psihičkog stanja, tako da se godinama liječi pod dijagnozom depresivnog sindroma i povratnog depresivnog poremećaja, te protražiranog procesa žalovanja, da je od 2015. u stalnom ambulantnom i hospitalnom psihijatrijskom tretmanu i uzima redovito psiho farmakološku terapiju, a klinička slika i cjelokupni psihički status ukazuje na kronični tijek, da su razvoj psihičkih tegoba, njihova pojavnost i trajanje kod tužiteljice u direktnoj vezi sa štetnim događajem, zbog čega se razvila simptomatologija iz depresivnog kruga, kao i produženi proces žalovanja, što je sve dovelo do trajnih smetnji u okviru depresivnog sindroma s teškim depresivnim epizodama i povratnim depresivnim poremećajem zbog čega su životne aktivnosti i funkcionalnost tužiteljice smanjene za 15% a odnose se na poremećaj raspoloženja, depresivno raspoloženje, nemir, smetnje spavanja, bezvoljnost, pad vitalnih dinamizama, redukciju voljnih i nagonskih funkcija, tugu i žalovanje, pad koncentracije te prisjećanje na traumatski doživljaj, kao i snižene psihomotoričke funkcije,

- da je tužiteljici nastala imovinska šteta vezano za pogreb pok. sina u smislu članka 1093. stavak 1. ZOO-a, čija je visina za grobno mjesto, nadgrobni spomenik, karmine dokazana računima pružatelja usluga, dok je u pogledu žalbene odjeće i vijenca visina štete određena primjenom članka 223. ZPP-a,

- da tužiteljica nije tražila naknadu sukladno odredbama Zakona o novčanoj naknadi žrtvama kaznenih djela („Narodne novine“ broj: 80/08. i 27/11.), što ne isključuje pravo tužiteljice na predmetnu tužbu,

- da je tužiteljici u kaznenom postupku dosuđen imovinskopравни zahtjev u iznosu 2.135,15 kn na ime troškova pogreba.

7. Uvažavajući sve gore navedeno, sud prvog stupnja dosuđuje tužiteljici na ime naknade neimovinske štete i to zbog smrti sina pravičnu novčanu naknadu od 43.798,53 eura te zbog smanjenja opće životne aktivnosti pravičnu novčanu naknadu u iznosu 3.750,00 eura, tj. ukupno 47.548,53 eura sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate. Na ime naknade imovinske štete dosuđuje tužiteljici ukupno iznos od 6.306,98 eura, a ista se sastoji od 1) troškova grobnog mjesta u iznosu 4.525,74 eura, 2) troškova nadgrobnog spomenika u iznosu 623,80 eura, 3) troškova karmina u iznosu 557,44 eura i 4) troškova vijenca i žalbene odjeće i obuće u iznosu 600,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana učinjenih

troškova do isplate, uračunavajući pritom imovinsko pravni zahtjev dosuđen u kaznenom postupku. Nepobijanim dijelom presude tužbeni zahtjev je djelomično odbijen kao neosnovan i to za iznos glavnice naknade štete od 6.254,65 eura i sa tijekom zakonske zatezne kamate na pojedine iznose dosuđene naknade štete dok je o troškovima postupka odlučeno primjenom članka 154. stavak 2. ZPP-a.

8. U donošenju pobijanog dijela presude i rješenja nije počinjena niti jedna od bitnih procesnih povreda iz članka 354. stavak 2. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu članka 365. stavak 2. ZPP-a.

9. Neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja neovlašteno dopustio tužiteljici preinačiti tužbu povećanjem tužbenog zahtjeva na ime neimovinske štete, čime sadržajno ukazuje na bitnu povredu postupka iz članka 354. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 190. stavak 1. i 2. ZPP-a, koja nije počinjena. Iz stanja spisa proizlazi da je tužiteljica doista podneskom od 13. srpnja 2020. predanom na ročištu toga dana, nakon zaključenja prethodnog postupka, preinčila tužbu povećanjem tužbenog zahtjeva a to je učinila zbog promijene orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH. Navedenu preinaku pravilno je sud prvog stupnja dopustio primjenom članka 190. stavak 2. ZPP-a, na što ukazuje i pravno stajalište Vrhovnog suda RH u odlukama Rev-1024/2023 od 3. siječnja 2024. i Rev-389/2023 od 17. listopada 2023., stoga je u tom dijelu žalba tuženika protiv točke I. izreke rješenja ocijenjena neosnovanom.

10. Protivno žalbenim navodima, pravilno je i potpuno sud prvog stupnja utvrdio činjenično stanje, te je materijalno pravo pravilno primijenjeno.

11. Osporavajući pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu osnova odgovornosti tuženik u žalbi sadržajno prvenstveno osporava zaključak prvostupanjskog suda o nepostojanju doprinosa pok. sina tužiteljice Jasmina Bešića samom štetnom događaju. U tom pravcu ističe da sud nije saslušao sve po njemu predložene svjedoke na okolnost događaja, uzroka i početka, uz daljnje tvrdnje da bi se iskaza tih svjedoka jasno vidjelo da je pok. Jasmin Bešić verbalno i fizički maltretirao više osoba u kafiću „Adrenalin“ te da je upravo on izazvao nesretni događaj.

11.1. Navedeni žalbeni navodi nisu osnovani jer je pravilno sud prvog stupnja na temelju provedenog dokaznog postupka, a cijeneći pri tome izvedene dokaze na način kako je propisano odredbom članka 8. ZPP-a, utvrdio činjenično stanje te otklonio prigovor tuženika o doprinosu pok. Jasmina Bešića štetnom događaju s obrazloženjem koje je u svemu prihvatljivo ovom sudu. Prvostupanjski je sud imao u vidu da je u smislu članka 12. stavak 3. ZPP-a vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom je optuženik proglašen krivim u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti, ali kako je građansko pravna odgovornost šira od kaznene, pravilnom analizom i ocjenom dokaza je zaključio o nepostojanju okolnosti iz odredbe članka 1092. stavak 1. ZOO-a i članka 1106. ZOO-a koje bi utjecale na doprinos pok. Jasmina Bešića štetnom događaju.

11.2. Imajući u vidu iskaze svjedoka Josipa Hurse, Davora Kovača, Tristana Lukačina, Ane Papac i Ivana Jurenca, koji su predmetne večeri u relevantno vrijeme

bili u kafiću „Adrenalin“, iz kojih proizlazi da se većina njih ničega ne sjeća zbog alkoholiziranosti ili spavanja odnosno da im ništa nije poznato zbog toga što nisu obratili pažnju na relevantni događaj i njegove sudionike, pravilnom ocjenom ovih iskaza sud prvog stupnja je zaključio da nije dokazano postojanje niti jedne okolnosti koja bi ukazivala da je pok. Jasmin Bešić izazvao sukob sa tuženikom i njegovu reakciju udarcem u glavu uslijed čega je pok. Jasmin Bešić pao na pod i zadobio po život opasne ozljede radi kojih je preminuo.

11.3. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio kao nepotrebne te je odbio dokazne prijedloge tuženika za saslušanjem svjedoka i to Gordane Kopčić, Gorana Šajatovića, Vedrane Pavelić, Janje Kalinić, Josipa Sučića, Ivane Delonga, Igora Mustača i Deana Babića, s utvrđenjem da iz iskaza ovih svjedoka danih u kaznenom postupku proizlazi kako predmetne večeri nisu bili u noćnom klubu "Adrenalin", dok je Dean Babić bio u drugom dijelu lokala u kojem nije vidio štetni događaj, dakle, nisu bili prisutni štetnom događaju pa ne bi niti mogli iskazivati o okolnostima koje su relevantne za eventualni doprinos pok. Jasmina Bešića.

12. Preostali žalbeni navodi kojima tuženik osporava da bi uopće on počinio kazneno djelo teške tjelesne ozljede sa smrtnom posljedicom na štetu pok. Jasmina Bešića kao i ukazivanje na moguće ishode kaznenog progona koji su mu „nuđeni“, nisu relevantni za ishod ovoga postupka pored činjenice postojanja spomenute pravomoćne kaznene osuđujuće presude.

13. Dalje u žalbi tuženik osporava utvrđenje provedenog postupka i medicinskog vještačenja kojim je utvrđeno da je kod tužiteljice došlo do smanjenja opće životne aktivnosti upravo kao direktne posljedice štetnog događaja, jer tuženik smatra da nisu uzete u obzir okolnosti da je tužiteljica imala zdravstvene probleme zbog drugih životnih trauma: genetika, nasljedni faktor, starost i smrt muža.

13.1 Pravilno je prvostupanjski sud ove prigovore, koje je tuženik isticao i u prvostupanjskom postupku, otklonio kao neosnovane s obrazloženjem da je ranija oboljenja tužiteljice kao i činjenicu da je njezin suprug preminuo 2017., vještak uzeo u obzir, da je u mišljenju naveo kako u ocjenu smanjenja životnih aktivnosti nije uključio njezine tjelesne smetnje i organske promjene u okviru neurološke bolesti, da je u nalazu opisao sve životne okolnosti kroz koje je tužiteljica prolazila, pa tako i smrt supruga čime je isto uzeo u obzir kod davanja svojeg mišljenja, da je jasno i nedvosmisleno opisao oboljenje tužiteljice u vidu ozbiljnih psihičkih promjena i dekompenzacije psihičkog stanja te izričito istaknuo kako se radi o psihičkim tegobama koje su u direktnoj vezi sa štetnim događajem. Stoga je prvostupanjski sud osnovano zaključio da je vještak razgraničio ranija oboljenja i druge životne okolnosti od samog štetnog događaja, zatim da je opisao psihičke tegobe koje su se razvile kod tužiteljice kao direktna posljedica štetnog događaja te da je ocjenu smanjenja životne aktivnosti dao samo u odnosu na posljedice konkretnog štetnog događaja.

14. U odnosu na žalbene tvrdnje tuženika da je tužiteljica trebala tražiti novčanu naknadu sukladno Zakonu o novčanoj naknadi žrtvama kaznenih djela, pravilno je sud prvog stupnja zaključio da se radi o pravu, ali ne i obvezi žrtve, budući da prema članku 2. toga zakona naknadu daje Republika Hrvatska na načelu društvene solidarnosti i pravednosti, što ne derogira primjenu odredbi ZOO-a.

15. Odluka o troškovima postupka iz točki II. i III. izreke rješenja temelji se na pravilnoj primijeni članka 154. stavak 2. ZPP-a u svezi s člankom 155. stavak 1. ZPP-a te relevantnih odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.).

16. Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude i rješenja pozivom na odredbu članka 368. stavak 1. ZPP-a i članka 380. točka 2. ZPP-a.

17. Prvostupanjska presuda u točkama II. i III. izreke, kao nepobijana ostaje neizmijenjena.

U Rijeci 5. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Lidija Oštarić Pogarčić

Broj zapisa: **9-30887-824d5**

Kontrolni broj: **02075-629a4-1f520**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.